

Téma 32 – Pastýř, který mne vede k Otci – Ne má, ale tvá vůle...

Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: „Počkejte tu, než se pomodlím.“ Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. A řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“ Přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ Znovu odešel a modlil se stejnými slovy.

Mk 14,32-39

Na soucit jsem čekal, ale marně; na ty, kdo by potěšili – nenašel se nikdo.

Žalm 69,21

To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou?

Mt 26,40

Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.

Jan 15,13

Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo.

Jan 4,34

A Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, tvůj služebník slyší.“

1 Sam 3,10

Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly.

Luk 22,43

V současném životě, často hlučném a roztržitém, je více než kdy jindy důležité znovu nabýt schopnost vnitřního mlčení a usebranosti: eucharistická adorace umožňuje to udělat nejen kolem vlastního „Já“, nýbrž ve společnosti onoho „Ty“ plného lásky, jímž je Ježíš Kristus, „Bůh, který je blízko nás“.

Benedikt XVI. 10.6.2007